

Basch Jenőné

Ez a nővérem, Leimseder Gitta esküvői képe. Valamikor az 1930-as években ment férjhez. Az esküvőt a házukban tartották és ott készült ez a kép is. A Gitta volt a legidősebb gyerek. Ő 1910-ben vagy 1911-ben született, és volt három gyereke. Férjhez ment, először Derecskén [Nagyközség Bihar vm.-ben, járási székhely, az 1930-as években mintegy 10 000 főnyi lakossal. - A szerk.], majd Hajdúszoboszlón [Város Hajdú vm.-ben, 1930-ban kb. 17 000 lakossal. -- A szerk.] s a végén Pápán [Pápa járási székhely volt Veszprém vármegyében 1930-ban 21 400 főnyi lakossal (a lakosok 12%-a tartozott az izraelita vallásfelekezethez). -- A szerk.] lakott. A férje bőrkereskedő volt, és az üzleteit Debrecenben bonyolította. Basch Jenőnek hívták. Gittának abszolút kóser volt a háztartása, még parókája is volt. Jenő a háború alatt befeküdt a János kórház elmeosztályára pénzért, hogy felmentést kapjon, hogy ne hívják be munkaszolgálatosnak. Megjátszotta a bolondot, ugyanakkor kósert evett, tehát valamelyik kóser vendéglőből vittek ki neki. És az utolsó Purimkor kapta meg a

papírját, hogy neki is mennie kell. Az apám annyira tudta, hogy mi minden történik kint, hogy azt mondta neki, hogy eszedbe ne jusson megjárni kint a bolondot. [A deportálás előtti] utolsó évben mindkét nővérem, Gitta is és Margit is hazajöttek a gyerekeikkel, tehát hogy a szülőkkel együtt legyenek. És onnan lettek, együtt deportálva. Gitta túlélte és Budapesten halt meg 1970-ben.